

Siiivous- talkoot

**Torstaina
13.5.04 klo 17–19**

Muovisäkkejä saa Hämeen kyläntien ja Paikkalinnuntien risteyksestä, Peukaloisenpolun ja Viserreystien risteyksestä, Kirkkalantien–Nostoväentien kulmuksesta, 'Paulakosken' tontilta sekä Lintuvaaran koululta.

Puheenjohtajan palsta

Hyvät lintuvaaralaiset

Hyvää kevättä ja iloista kesän odotusta uuden hallituksen puolesta.

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 25.3. ja siinä yhdessä hyväksyttiin viime vuoden toimintakertomus sekä toimintasuunnitelma kuluvalle vuodelle (kts. Lintunen 1/04).

Samalla kokous myös valitsi erovuoroisten hallituksen jäsenten tilalle uudet ja lukumäärää nostettiin yhdellä jäsenellä. Puheenjohtajaksi valittiin allekirjoittanut. Kiitän luottamuksestanne ja myös erovuoroisia yhdistyksen puolesta tehdystä työpanoksestanne.

Luettelo ja kontaktiosoitteet uudesta hallituksesta tässä alla. Hallitus on pitänyt ensimmäisen kokouksensa ja muodostanut kolme työryhmää toiminnan painopisteiden mukaan eli Kaavoitus ja liikenne, Nuoriso sekä Ympäristö. Pyydänkin aiheista kiinnostuneita ottamaan yhteyttä työryhmien jäseniin.

Alueella on myös varmaan epäkohtia, jotka kuuluvat kaupungin velvotteisiin pitää kunnossa. Näistä voi suoraan raportoida omatoimisesti virkamiehille – mitä useammalta taholta palautetta tulee päättäjille, sen parempi.

Seuraava projektimme on Lintuvaaran kasvojen pesu. Talven aikana on katujen varsille kerääntynyt roskaa, joka on nyt tullut esille menneiden lumien myötä – on ilotulitusrakettien jätteitä, hiekkaa, risuja, vähän huomattu tahallista roskaamista ja jopa koiran kakkaroitakin on luvattoman paljon. Pannaan nämä asiat järjestykseen siivoustalkoissa, jotta

nurkat puhdistuu ja mennään sitten Lintuvaaran koululle porukalla nauttimaan Ykköshallin antimia.

Kesä tuo iloisia asioita tullessaan: lapset saavat kirmata ulkona pitempään, lomat edessä, päivät pitkiä, ihmisiä runsaasti liikkeellä grillintuoksuissa yhteisöisämme. Viime kesänä oli muutamia ns. katujuhla ja mielestäni se on hieno tapa yhteishengen luomiseen ja naapureihin tutustumiseen. Yhdistyksen telttakatos on vuokrattavissa mm. tällaisiin tilaisuuksiin.

Kesä tuo myös tullessaan rakentamisen ääniä, vanhoja paikkoja korjataan ja uusia rakennetaan. Varmaankin ajoittain näistä voi tulla hieman häiriötäkin, mutta me lintuvaaralaisethan olemme joustavia ja ymmärrämme, että nämäkin äänet kuuluvat virkeään ympäristöön. Toivotan uudet lintuvaaralaiset tervetulleiksi (myös yhdistyksen jäseniksi, sillä paljous on voimaa).

Toivon kaikille lintuvaaralaisille aurinkoisia kesäpäiviä ja hyvää mieltä.

Aslak Pentikäinen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen hallituksen jäsenet 2004

Anne Heinonen	Sinirinnantie 37	040-588 2549	e-mail: anne.heinonen@helsinki.poliisi.fi
Raimo Henttonen	Paikkalinnuntie 19 B	041-441 5388	
Jukka Jokela	Paikkalinnuntie 22	040-558 7049	e-mail: jukka.jokela@autoklinikka.com
Anne Kangas	Sinirinnantie 35	040-588 4496	e-mail: anne.kangas@tietoenator.com
Matti Kaseva	Keltasirkuntie 22	0500-317 550	e-mail: optikkokaseva@suomi24.fi
Margit Lundström	Nostoväentie 1 A 2	050-442 0696	e-mail: margit.lundstrom@luukku.com
Liisa Marjomäki	Hempontie 9	586 4684	e-mail: maija-liisa.marjomaki@espoo.fi
Aslak Pentikäinen	Jääskeläntie 22 A	040-724 8802	e-mail: juha.pentikainen@finnair.fi
Arja Pihlajisto	Hämeenkylläntie 29 B	548 4502	e-mail: arja@prestig.pp.fi
Teijo Porkka	Hämeenkylläntie 23 B	548 7289	e-mail: teijo.porkka@porkkat.pp.fi
Leena Simola	Töyhtötiaiserie 10	541 7610	e-mail: leenam.simola@nls.fi

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Piken kioskin edessä.

Lintunen, Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti, ilmestyy neljästi vuodessa: maaliskuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Yleisjäljennös Oy, Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1650 kpl

Liity jäseneksi omakotiyhdistykseen!

Nyt jäseneksi liittyminen on helppoa!

Lehden mukana on liitteenä pankkisiirtokortti. Voit maksaa jäsenmaksusi joko normaalisti pankkiin tai sitten taas siivouspäivän yhteydessä otetaan Lintuvaaran koululla vastaan käteismaksuja. Tämä on hyvä keino päästä maksamasta kohtuuttomia pankkimaksuja.

Jäsenmaksu on edelleen vain **7 euroa** per talous. Jäseneksi voi liittyä kuka tahansa Lintuvaarassa asuva asuinmuodosta riippumatta.

Kun maksat jäsenmaksusi, säilytä kuitti, sillä sitä voi käyttää kuten jäsenkorttia esim. tehdesäsi ostoksia ohessa mainituissa liikkeissä. Eikä haittaa, vaikka kysyisit asukasyhdistysalennusta muistakin kaupoista. Aika monet antavat tällaisia alennuksia, joten pidä kuitti mukana!

Tänä vuonna arvomme taas uusien jäsenien kesken Kotipuutarhan vuosikerran.

Kannattaa olla omakotiyhdistyksen jäsen, mitä enemmän meitä on, sitä paremmin tuleamme kuulluksi ajaessamme asukkaiden etuja.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen jäsenalennukset

Kun menet asioimaan seuraaviin myymälöihin, kannattaa ottaa mukaan jäsenmaksun maksukuitti, sillä sitä vastaan saa alennusta ostoista.

Puukeskus,
Pääskyskuja 1, Kilo

Kanta-asiakaskortilla 5–15 %. Täyttäkää kassalla kanta-asiakkaaksi liittymislomake, mihin viitekohtaan kirjoitetaan Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen jäsen. Kanta-asiakaskortilla saatte sitten alennuksen kaikissa Puukeskuksen toimipisteissä kautta maan. Jos ette 'missään tapauksessa' halua liittyä kanta-asiakkaaksi, riittää kun vilautatte jäsenmaksun maksukuittia kassalla. Jos teillä on tarkoitus tehdä suurehko kertaostos esim. olette hankkimassa aitatarvikkeita, kannattaa neuvotella erityisalennuksesta.

Puumerkki
Suomenoja
n. 15 % tuotteesta riippuen

Espoon Väri
Viherlaakso
Matot, maalit, tapetit, kaakelit yms.
15–25 %
Jos kyseessä on jokin suuremman

luokan projekti kuten esim. talon ulkomaalaus, kannattaa kysyä erityisalennusta.

RTV
Petikontie 5, Vantaa
15–38 % tavararyhmästä riippuen

Rakentajan Konevuokraamo
Palokärjentie 3
15 %, kun muistaa pyytää

Muhevainen
Leppävaara
10 % muista kuin kesäkukista

Tolppolan taimisto
15 % puiden, pensaiden ja perennojen taimista

Vantaan Taimimaa
Torpantie 2, Vantaa (Vihdintien ja Rajatorpantien kulmassa, Shellin takana)
5 % taimista

Vantaan Ruoste-Esto
Viisaritie 3
Auton ruoste-eston ensikäsitteystä pieni alennus (aik. 200,- mk)

Lintuvaaran Omakotiyhdistys r.y.

2004 jäsenmaksutosite

on suorittanut vuoden 2004 jäsenmaksun 7 €

Pankkiyhteys: NORDEA Leppävaara
Tilinumero: 238618-9514

Pankkiin maksaessanne käyttää viitenumeroa 1012

OKY:n leima

Siivous- talkoot torstaina 13.5. klo 17–19

*Muovisäkkejä saa Hämeen-
kyläntien ja Paikkalinnun-
tien risteyksestä, Peukalo-
senpolun ja Viserreystien
risteyksestä, Kirkkalantien/
Nostoväentien kulmuksesta,
'Paulakosken' tontilta sekä
Lintuvaaran koululta.*

Talkoilla on tarkoitus siivota yleisiä ja yhteisiä alueita – teiden varret, bussipysäkit ympäristöineen ja rakentamattomat tontit – kerätään kaikki sellaiset roskat, jotka eivät kuulu luontoon. Risut, havut ja hiekka jätetään maastoon.

Puutarhajätettä – ja muita lajiteltuja hyötyjätteitä kuten metallia, lasia, pahvia ja keräyspaperia kotitaloudet voivat

viädä Seutulan jäteasemalle, Ämmäsuon kaatopaikalle ja uudelle Konalan Sortti-asemalle Betonitie 3. Lajiteltu jäte on huomattavasti halvempaa kuin lajittelematon!

Täytetyt säkit jätetään teiden varsille, mistä ne noudetaan peräkärryillä. Siivouksen jälkeen kokoonnutaan Lintuvaaran koululle, missä Supermarket Ykköshalli ja kauppiaspariskunta Sihvonen tarjoaa jälleen herkullisia pöydän antimia talkoolaisille.

Koululla voi myös maksaa tämän vuoden jäsenmaksun,

mikä on edelleen 7 euroa. Tällä tavoin toimien voi hoitaa maksun ilman kalliita pankkimaksuja!

Olemme saaneet Fiskarsilta oksasaksat, yleissaksat ja tarjoiluottimet, jotka arvomme siivoustalkoisiin osallistuneiden kesken.

Tule mukaan saamaan huvi ja hyöty samalla kertaa – ja tapaamaan kyläläisiä niin tiedät missä mennään!

Omakoti- yhdistyksen juhlattelta

Omakotiyhdistys vuokraa telttakatosta jäsenilleen perhejuhlien ja tapahtumien onnistumista varmistamaan. Teltta on kooltaan 3 x 4 m. Siinä on valkoinen katto ja tyylikkäävät vihreä-valkoraaidalliset seinät, jotka voi jättää poisikin, jos sää tai tilaisuus ei niiden käyttämistä vaadi.

Teltta on helppo pystyttää. Pakkauksessa on myös iso muovi, joka kannattaa virittää katolle, jos sateen uhka on olemassa, sillä katto itsessään ei pidä vettä. Jos telttaa on käytetty sateella, täytyy vuokraajan huolehtia myös sen kuivattamisesta, sillä teltta homehtuu, jos sitä säilytetään kosteana.

Telttakatoksen vuokrauksesta huolehtii tänä kesänä yhdistyksen puheenjohtaja Aslak Pentikäinenp. 040-724 8802.

Teltan vuokra on edelleen 10 euroa/vrk tai 25 euroa/viikonloppu. Varatessasi telttaa kerro myös kuinka kauan aiot pitää sitä, maksa vuokra etukäteen omakotiyhdistyksen tilille, Nordea 238618-9514, ja noutaessasi teltan luovuta kuitti Aslakille!

Hauskoja juhlahetkiä!

Harrastetaan

Lintuvaaran teillä näkee nykyisin monenlaista liikkuja. Yhdet muiden joukossa ovat kaksipyöräisillä ajajat; fillaristit ja moottoripyöräilijät. Vanhat sora-kuoppatiet ovat keväisin rospuuttoaikaan pitkään kuraista ja huonokuntoisia. On vaikea uskoa, että eletään Suomen toiseksi suurimmassa kaupungissa.

Jo muutaman vuoden ajan varsinkin kaksipyöräisistä kiinnostuneet ovat ehkä huomanneet, että täällä liikkuu fillaristien lisäksi myös joitakin moottoripyöräilijöitä. Kyseinen liikkumisen laji ei varmaankaan koske kovin monia lintuvaaralaisia.

Täällä Suomen korkeudella kaksipyöräisen ajokausi on todella lyhyt, mutta sitäkin mieleenpainuvampi! Keski-Euroopan teillä kelpaa ajella lähes läpi koko talven. Meillä täällä Pohjolan perukoilla ajokausi rajoittuu muutamaan kuukauteen, korkeimmillaan kuuteen, monilla vain viiteen. Sen vuoksi tuo aikakausi on sitäkin innostavampi, sen aikana useimmilla motoristeilla on tarve kokea koko ajamisen huumaa, tavata muita samalla kulkupelillä liikkujia ja nauttia samalla Suomen ainutlaatuisesta kesästä. Jotkut käyttävät osan tästä ajasta Euroopassa ajamiseen. Siinä on oma viehätyksensä. Toiset taas pysyttelevät Suomen kamaralla, sillä hyviä ja varsinkin tyhjiä teitä täällä riittää loputtomiin.

Täällä Lintuvaaran länsilaidalla meitä on ainakin kolme perhettä, joissa kaksipyöräisillä liikkumista harrastetaan. Tapasimme sattumalta muutama vuosi sitten, ja sen jälkeen olemme pitäneet yhteyttä tiiviisti. Toisistamme tietämättä perustimme jopa omat

moottoripyöräkerhot, MC Lintuvaaran, jossa on 9 jäsentä sekä Bird Danger MC:n, jossa on kaksi jäsentä. Ensiksi mainittu julkaisee omaa lehteä, jonka levikki on ainutlaatuisen pieni. Ajokauden aikana kerhoilla on paljon yhteisiä tapahtumia. Alkajaisiksi teemme yhteisen kevätretken, kesällä osallistumme moottoripyöräilijöiden kokoontumisajoihin ja meidän kerhojen omiin perinteisiin kuuluvat mm. vapun ja uuden vuoden vastaanottajaiset sekä halloween-juhla. Kaikki tapahtuu tietenkin huumorin hengessä ja pilke silmäkulmassa.

Olisi mukava kuulla muidenkin lintuvaaralaisten harrastuksista tulevissa Lintusissa. Ehkä se auttaisi meitä myös tutustumaan paremmin toisiimme ja suhtautumaan kaikenlaisiin harrastuksiin myönteisesti.

Hyvää kesää kaikille!

MC

Lintuvaara

Outi & Enska

Seija & Hannu

Kaija & Risto

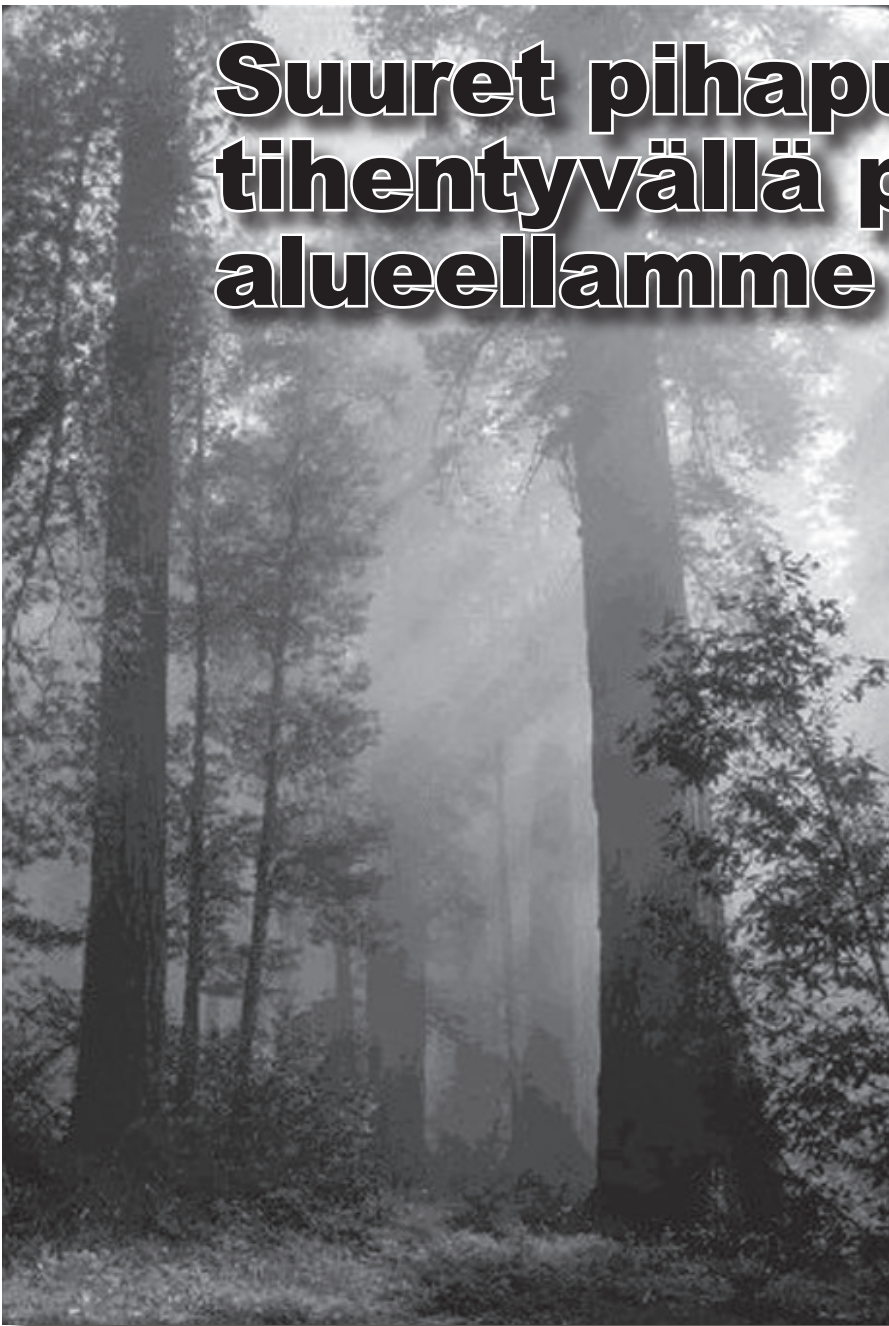
Harrastettiin sitä ennenkin

Olen sitä sukupolvea joka aloitti moottoripyöräilyn jo 50-luvun loppupuolella. Ensimmäinen moottoripyöräni oli BMW R60 ja seuraava silloin harvinaisuus Suomessa, Ducati. Niitä oli silloin kaksi joista toinen oli turkulaisella kilpa-ajalla Rauno Aaltosella. Siihen aikaan valtaosa teistä oli hiekkateitä, mutta ne kelpasivat meille mainiosti. Tehtiin retkiä pitkin ja poikin Suomen maata. Talvet kuluivat pyörähuollossa ja niiden rakentelussa. Joinakin vuosina pyörän selässä oltiin läpi vuoden eli talvetkin ajettiin. Jos teki mieli vähän kaahailla, niin mentiin jälle ajamaan jäärataa. Ratoja oli aurattu jälle pääasiassa autoja varten. Metsään ei pyörä viety koskaan. Eli jonkinlainen kunnioitus luontoa kohtaan tuntui olevan vallalla nuorison kesken. Moottoripyörä ja polkupyörä kun ei mielestämme kuuluneet metsään. Moottoripyörä kun ei tee metsässä muuta kuin vahinkoa maastolle ja eläimistöille. Nykyisin kun kuljen metsissä koirien kanssa, jotta ei tarvitsisi väistellä polkupyöriä, moottoripyöriä sekä mopoja kaduilla, niin jos ei joku kahjo kaahaa vastaan, niin ainakin polut on sotkettu jollain ajoneuvolla. Ne on varmaan juuri niitä "harrastajia". Laki kieltää moiset harrasteet luonnossa. Niin kauan kun verovarjoilla ylläpidetään päällystettyjä ajoratoja, en voi suhtautua näihin 'harrastajiin' muuten kuin suurella harmistuksella. Onhan valtaosa motoristeista ihan jees, mutta joukkoon mahtuu aina joku 'mätä omena', joka sitten pilaa motoristien maineen. Ne vähäiset luonnonrippeet joita meillä vielä on, voisi jättää niille, joille luonto on alkujaan luotu, eli luontokappaleille, eikä kaikenlaisille vempaimille. Ennen pitkää nämä meidänkin metsät jää jonkun moottoritien tai asuinalueen alle, joten nauttikaamme niistä niin kauan kuin se on mahdollista ilman ns. 'harrastajia'.

ent. motoristi

Suuret pihapuut tihentyvällä pientalo- alueellamme

Omakotiyhdistyksemme vuosikokouksessa otettiin esille vanhoille, tihentyville pientaloalueille tyypillinen ongelma varjostavista ja haittaavista suurista puista. Talon pohjoispuolen suojaava kuusemme saattaakin varjostaa naapurimme eteläpihaa, aiheuttaa häiriötä televisiokuvaan, estää lautasantennin asentamisen, sammaloittaa nurmikon yms.

Lisäksi kannattaa muistaa, että vakuutukset kattavat tyypillisesti vain ennalta arvaamattomat, äkilliset vahingot. Jos huonokuntoinen puu kaatuu omistajan tai naapurin auton päälle, tämä ei välttämättä olekaan kotivakuutuksesta korvattava vahinko, jolloin joudutaan etsimään maksumiestä kiinteistön omistajasta, jonka tontilla puu sijaitsi.

Kun päädyimme poistamaan suuria puita, kannattaa uhrata muutama hetki mm. seuraavien asioiden suunnitteluun ongelmien välttämiseksi:

- Asemakaava-alueella puun kaato vaatii maisematyöluvan, jonka myöntää Espoon rakennusvalvonta.
- Yhteyden ottaminen naapureihin
- Puunkaatoa -kohdasta puhelinluettelon keltaisilta sivuilta löytyy 31 yritystä, hauskipia nimen mukaan Metsäkurret Ky ja Puutbois.

Puu voidaan kaataa joko:

- Kiipeillen eli metsuri pätkii puun puusta käsin pieniksi palasiksi, jolloin tyypillinen kustannus voisi olla 50–100 EUR (kustannukset arvioidaan aina tapauskohtaisesti).
- Metsuri voi myös tehdä katkomisen turvallisemmin henkilönostimesta.
- Siistein ja kallein tapa on autonosturin käyttö, eli katkaisun jälkeen nostetaan puu parissa osassa karsittavaksi ja pätkittäväksi siivouksen kannalta sopivaan paikkaan, parkkipaikalle tms.
- Sopia puurosien poiskuljetuksesta
- Kannon poisto on sen verran hankalaa, että se jäänee kukkapurkin alustaksi.

Sitten saammekin nauttia auringonpaisteesta, tontimmeikin tuntuvat avarimmilta ja reippaan halkomisurakan jälkeen takkapuita riittää seuraavaksi talveksi!

Lähteet:

TM Rakennusmaailma 1/04, Citypuun poisto
Puhelinkeskustelu arboristi Pekka Ahlgrenin kanssa

**Tmi
Taina Vento
arboristi**

Puidenhoitoleikkaukset, kaadot ja neuvonta.

Puh. 050-3046140

Lintulaakson koulu on vihitty käyttöön

Pohjoinen Leppävaara sai kauan kaivattua lisäystä koulukapasiteettiinsa loppukesästä 2003. Silloin aloitti työskentelyn Lintuvaaran sydämeen rakennetussa Lintulaakson koulussa lähes 300 innokasta koululaista.

Lintulaakson koulu on valmistunut ja vihitty käyttöön. Koulun vihkimisjuhllaisuudet pidettiin kahtena päivänä 31.3. ja 1.4.

Keskiviikkona vihkimisjuhla oli suunnattu Espoon koululaitoksen edustajille sekä yhteistyötahoille. Mukana oli myös joitakin lasten vanhempia.

Torstain juhla oli oppilaiden ja vanhempien oma juhla. Kummassakin juhlassa esiintyi koulun oppilaita tanssien, näyttellen ja musisoiden. Juhlapuhujana oli keskiviikkona varhaiskasvatuksen professori Lauri Oulun Yliopistosta. Hänen puheensa keskeinen sanoma sisälsi ajatuksen oppimisesta leikin avulla. Torstain juhlapuheesta vastasi koulun rehtori Jukka Karhula.

Juhlien jälkeinen juhlakahvi toteutui yritysmaailman tuella ja koulun henkilökunnan ja vanhempainyhdistyksen yhteistoimin huolehtiessa kattauksesta ja tarjoilusta.

Koulu aloitti mittavat juhla valmistelut hyvissä ajoin. Koulun opettajat ja oppilaat suunnittelivat ja harjoittelivat suurtöiden ohjelman sekä asettelivat töitään näytteille eripuolille koulua.

Lintulaakson koulu aloitti koulutyön elokuussa muiden koulujen tavoin. Koulun opettajiksi valittiin opetusalan ammattilaisia eri puolilta pääkaupunkiseutua. Koulutyön tueksi saatiin koulunkäyntiavustajia, kiinteistönhoitajia, koulusihteeri, terveydenhoitaja, keittiöhenkilökuntaa ja laitoshuoltajia. Henkilökunnan pitkä kokemus opetustyöstä turvasi uuden koulun alun.

Harva koulun ulkopuolinen tulee ajatelleeksi, miten kova ponnistus uuden koulun käynnistäminen on. Vaikka uudet upeat tilat innostavat sekä oppilaita että opettajia jo sellaisenaan, on

muistettava, ettei uudessa koulussa ole valmiiksi kuin seinät ja katto. Kaikki opetusvälineet on ostettava, mitään ei ole vanhastaan. Vähitellen koulun välineistö kasvaa ja varustus muotoutuu normaaliksi koulun tarpeistoksi.

Osmo Sorsa

Lintuvaaran koulun kevään kuulumisia

KEVÄÄN TAPAHTUMIA

Helmikuun hiihtolomien jälkeen alkoi sinnikäs ja toiveikas kevään odotus. Onneksi odottavan pitkää aika on keventynyt lukuisilla mielenkiintoisilla teema- ja ulkoilupäivillä.

Koulun maaliskuinen talviurheilupäivä Vihdin Ski Centerissä sujui mukavissa tunnelmissa ja kelvollisissa olosuhteissa. Kolme linja-autollista varusteita ja urheilulista pikkukansaa täytti hetkessä hiihtokeskuksen ladut, rinteet ja pulkkamäen. Oman keittiöväen tarjoamat herkulliset eväät sekä keskuksen kahvituvan antimet eivät ainaakaan hidastaneet urheaa menoa. Rehtorikin kiisi rinteitä alas kuin agentti Alpeilla.

Kiirastorstaina 8.4. hiljennymme pääsiäishartauteen koulun liikuntasalissa koulupappi Aija Simosen johdolla. Sen jälkeen oli arvokasta lähteä viettämään pääsiäislomaa ja keräämään energiaa loppukevään työtä varten.

Huhtikuun 14. päivä pidettiin koulun ruokalassa kieli-ilta, jossa varmistui, että ensi syksyille perustetaan ranskankielen (A2-kielenä) ryhmä.

Vappuaattona perjantaina 30.4. Lintuvaaran koulussa järjestettiin wappurieha. Lapset ja opettajat olivat panostaneet selkeästi. Naamiaisasuja oli jos monenmoista: zorroja; eri ammatteja kuvaavia asuja; leijonia, perhosia, punkkareita ja rokkareita. Jokaiselta luokalta äänestettiin ehdokas koko koulun naamiais-kisaan juhlasalissa. Oppilaista koottu arvovaltainen tuomaristo valitsi voittajaksi Anton Kaivolaa. Juontajina toimivat 4. luokan pojat yleisöä loistavasti viihdyttäen. Salista siirryttiin 6A:n järjestämään puffettiin ja päivän kruunasi maukas tortilla-ateria, josta jälleen kiitokset emännille.

Viimeisten viikkojen tapahtumien sarjan mutta leikkimielinen pesäpallo-ottelu opettajien ja oppilaiden välillä. Keskiviikkona 26.5. aiomme pitää siivouspäivän, jotta saisimme lähiympäristön kuntoon lähitalojen asukkaiden ja kevätjuhlayleisön iloksi.

Tapahtumista ja juhlista parhainta, kevätjuhlaa, vietämme taivaan kannen alla koulun pääportaiden luona lauantaina 29.5. Teemana on ystävyys.

Kirik Klimentko
Riikka Anttila
Gretel Ruuskanen

ESPOSEN VALTAUS

Espoon ja Kauniaisten opettajien ammat-
tiedustelun julkaisema koululaisten
Espoon -lehti piristi entisestään kaunistaa
kevättämme. Lintuvaaran koulu sai riemuita
oppilaidensa useasta julkaistusta työstä.
Tarjoamme upeat ja jopa koskettavat kirjoit-
ukset aasialaistunnelmista, lohikäärmeen
sielusta ja kesäisistä harrastuksista nyt myös
Lintusen lukijoille.

”Painan pään pehmeille oljille. Suljen silmät
ja kuuntelen. Tuuli kahisuttaa olkia korvan
vieressä ja minä makaan siinä hiljaa.

Pikkulinnut lentävät pääni yläpuolella. Ne
sieppaavat yhden riisin taimen ja lennähtä-
vät kovaa vauhtia ylös taivaalle. Jospa pys-
tyisin lentämään niin vapaasti kuin linnut.
Kohota ylös ja lentää minne haluaa.

Ilma on sameaa. Aamun kosteus tunketuu
kasvoilleni. Aurinko on jo noussut korkealle
taivaalle ja siellä se loistaa kaikille pellolla
työtätekeville ja valaisee kylän. Se nousee
aina aamulla, kun kyläläiset heräävät. Se
on töissäni pellolla koko päivän ja se auttaa
minua riisin kasvatuksessa.

Olen vain pieni riisintuottaja. Teen työni ja
saan pienen palkkion ja elätän perheeni. Se
on paikkani tässä maailmassa. Ja siihen olen
mieltynyt.”

Elsa G. 6C

”Aikaisin aamulla eräässä kiinalaisessa
kylässä. Kiinalaisperheen keittiössä on kova
tohin. Vanhemmat laittavat riisiä ja juovat
teetä. Kun kaikki ovat syöneet, lähtevät
kukin omiin askareisiinsa.

Äidit kantavat pienimpiä lapsia selässä ja
isommat auttavat riisien poimimisessa.

Kun puhvelivaljakkoajuri menee hakemaan
puhveleitaan, on toinen puhveli jäänyt
kiinni mutalieujuun. Se on saatava heti pois
liejusta tai se menehtyy. Apuri menee
nopeasti hakemaan muita kylän miehiä
apuun. He ottavat köyden ja sitovat sen
puhvelin sarviin. Kaikki yrittävät saada puh-
velia irti liejusta, mutta turhaan. Iltapäivällä
puhveli on jo menehtynyt.

Puhvelin kuolema on suuri menetys per-
heelle. Muut kyläläiset ottavat osaa suruun,
mutta kiinalaisperheen elämä jatkuu. He
hankkivat uuden puhvelin ja niin ajuri
pääsee kyntämään peltonsa.”

Niina S. 6C

”Lohikäärme lentoon lähti, kultasiipineen.
Nimensä oli Gandha, viisas ja varttuvainen.
Se sukulaistensa luo lähti juhlaa viettämään
ja monta kylmää yötä joutui matkallaan
kestämään.

Lensi yli Tyynen Meren sinitaivaan halki;
aamu tuli, näki merenpohjaan asti!

Oli täysikuu ja öinen varjo kalmankalpea,
kun Gandha alkoi lähestyä kotikuntaansa.
Aamulla Gandha vuorelle jo laskeutui; siellä
oli suuri kokko sekä paljon syötävää!

Monta yötä Gandha vietti juhlaa juhlien,
mutta tuli aika palata jo vuorelle. Gandha
lähti ensimmäinen päivä tammikuuta juhlit-
tuaan ensin monen monta yötä.

Nyt taas Gandha lentää Tyynen Meren
halki; ja Kalliovuoret mahtavat kuuta vasten
kohoavat.”

Dunja S. 6C

”Suomut kuin kiiltävät timantit, taivas on
niiden valtakunta.
Silmiin on vangittu ikuisuus, ne syöksevät
ihmeiden tulta.
Ihmisten surut niitä vahingoittaa ja silloin
sataa mustaa lunta.
Vain yksi toive niillä on: se on nukkua
ikuista unta.”

Alisa K. 6C

”Minun lajini on yleisurheilu! Pidän yleisur-
heilusta, koska se on niin monipuolista.
Yleisurheilussa on niin monia eri lajeja, joten
on hauskaa kokeilla vähän kaikkia
niistä. Kivoimmat lajit ovat hyppylajit pika-
matkat.

Yleisurheilua on myös kiva harrastaa, mutta
itse tykkään käydä kisoissa. Kisoissa on
hauskaa käydä, vaikka joskus pärjää hieman
huonommin. YLEISURHEILU on todellakin
minun lajini.”

Minttu N. 6C

”Kukkien tuoksua, mustikoiden makua.
On metsässä mukava kulkea kunhan varoo
susia.
Metsäs linnun laulua kuulla saa
ja porojen rouskutusta kovempaa.
Ei eläimet, ei kasvit siel rauhaa saa,
kun ihmiset siel tallustaa.”

Emma M. 6C

Mervi Wihuri

Kirik Klimentko

Opettaja Meriön portaidenkorjaus

Rautatien rakentaminen ja pysäkki Leppävaaran kohdalla toi viime vuosisadan alussa paikkakunnalle asukkaita. Venäläiset rakensivat taloja, joista he luopuivat, kun Suomi itsenäistyi. Tällainen venäläisten rakentama tönö oli kotitaloni nykyisessä Lintuvaarassa eli silloisessa Harakassa. Talo purettiin 1980-luvun lopulla. Tönön asukkaiksi ilmaantui nuori pari, joka haaveili suurperheestä. Niin pariskunnalle kävikin.

Kerron opettaja Meriön elämäntarinasta välähdyksen sellaisena kuin se välittyi kuulemani ja näkemäni perusteella. Opettaja Meriö oli äitini. Minä hänen iltatähtensä — kuten viimeisenä syntynyttä lasta kutsutaan.

Äitini oli syntynyt Helsingissä 1901 ja kuoli 1972 syntymäpäivänään 23.8. Ihmisen, jolle käy näin, sanotaan olevan onnellinen. Hänen elämänsä oli varsin tavanomainen. Hän näki Espoon kasvavan kaupungiksi. Hän näki omasta televisiostaan, miten ihmiset kävivät Kuussa. Hän ehti olla Leppävaaran marttojen ja Sotainvalidien veljesliiton naisjaoston puheenjohtaja. Hän kirjoitti runoja Espoon Sanomiin ja eri tilaisuuksiin. Omaa kokoelmaa hän ei kuitenkaan yrittänyt saada julkaistuksi.

Äitini oli helsinkiläisestä suurperheestä. Hän oli 15. lapsi. Hänen jälkeensä syntyi vielä yksi tytär, Lempi, joka kuoli varhain. Perheen vanhin lapsi eli siis äitini vanhin sisar Elin Maria Leino eli 104-vuotiaaksi.

Äitini valmistui kansakoulunopettajaksi ja meni naimisiin itseään kymmenen vuotta vanhemman Urho Meriön kanssa. Isäni vanhemmat olivat ostaneet tupakka-askin hinnalla kesäpalstan Harakasta. Siihen viereen vanhempani muuttivat ja laajensivat taloa. Alkuperäisen keittiön ja huoneen lisäksi he rakensivat suuren salin ja makuuhuoneen yhdistelmän, kaksi seinällistä kuistia ja yläkerran, jossa oli huone, keittiö ja

hallin takana iso olohuone. Taitekatto teki mahdolliseksi ikkunat, joissa oli tavallista leveämpi ikkunalaus. Sillä saattoi istua ja lueskella kuin nojatuolessa ikään.

Äitini toteutti haaveensa. Hänen lempilaulunsa oli "Tuonne taakse metsämaan, sydämeni halaa. Siellä metsämökissä on kaunis kultaseni." Vaikka Leppävaaraan oli pitkä matka, taival taittui kevyesti, kun oma koti ja puutarha väikkyivät mielessä. Ruusu- ja sireeni-istutukset, omenapuut ja mansikat, niissä olisi hoitamista ja ohjelmaa lapsilauman lisäksi.

Talon laajentaminen johti siihen, että portaiden edessä kasvoi koivu. Sitä ei haluttu eikä katsottu tarpeelliseksi kaataa. Vasta kun se uhkasi kallistuttuaan rojahtaa talon päälle, se poistettiin. Puuportaiden vieressä oli myös omenapuu ja kuusi. Talo oli muuten lujatekoinen mutta ulkoportaat kuluivat kovassa käytössä. Huomasin kuusen vanhasta valokuvasta, josta en ollut kuitenkaan varma, oliko se kuusi vai koivu — sisarenikaan eivät muistaneet sitä. Perheessämme on otettu henkilökuvia, ei valitettavasti talokuvia. Kuvia etsiessäni löysin yhden, jossa näkyy taloamme. Siinä näkyy myös portaita varjostava suuri puu.

Äitini jäi leskeksi 1951. Olin kuusivuotias, kun isäni kuoli 6.11. Kävin katsomassa häntä kerran sairaalassa. Hän oli ollut Mannerheimin hautajaisissa, siitä hänellä oli säilynyt kaulahuivi ja käsiineet. Kuolema tuli hänen osalleen yllättävän varhain. Muutin äitini kanssa pois Leppävaarasta, sillä Laajalahteen rakennettiin uusi koulu ja opettaja-asuntola. Äitini siirtyi sinne monien muiden Leppävaarasta lähtevien opettajien kanssa. Heitä olivat Tuulikki Vapaavuori, Inkeri Hellemaa (myöh. Leppänen), Ilona Kalliala, Seppo ja Irja Korhonen sekä Ester Wathén. Monet heistä olivat asuneet Alitalossa, opettajien asuntolassa lähellä Leppävaaran asemaa. Silloin kansakoulunopettajan virkaehtoihin kuului kunnan järjestämä asunto.

Vaikka muutimme pois, talo oli edelleen perikunnan. Talossa asui keskimäinen sisareni. Vanhin sisareni, Heli, oli muuttanut Käentielle, jossa maalariliikettä Helsingissä pitävällä Säröillä oli talo. Nuorin sisareni, Liisa,

oli mennyt naimisiin ja muuttanut Helsinkiin Tehtaankadulle. Annelin mies oli teknikko ja tuli Elimäeltä. Heillä oli kaksi poikaa Osku ja Antsu. Pojista on valokuvia, kun he nikkaroivat uutta portaikkoo. Äitini oli poismuutettuaankin huolissaan talon kunnosta.

Koivu oli kaadettu. Sisareni mies kaatoi sen kavereidensa kanssa. Enää ei puita jätetä niin lähelle taloa. Sitä ei kaadettu isäni aikana, sillä sisareni kertoman mukaan hän ei sallinut yhdenkään puun kaatamista pihalta.

Äitini ystävystyi helposti. Hän oli avoin ja seurallinen. Hänen opettajaystäväänsä oli useita. Yksi hyvä ystävä oli Alli Oksanen. Äitini meni Harakan koulussa ollessaan koulupäivän jälkeen puolmatkan krouviin, joka oli Alli Oksasen talo nykyisellä Vallikadulla. Allista äitini kertoi paljon. Hän oli rakastanut miestään Otnia niin, että vaikka Otni makasi ojassa ja ihmiset toivat hänen tekohampaitaan, Alli sanoi "minun rakas Otnini". Rakkaus ei sammunut, vaikka pariskunta oli lapseton. He eivät ottaneet myöskään kasvattilasta, jollainen oli naapurissa Astrid Sivénillä.

Mutta yhdestä asiasta äitini harmitteli ja sanoi, että häntä oli huiputettu. Allin veli teki rakennushommia. Hän lupautui korjaamaan kotitaloni rappuset. Uudet raput tehtiin ja niistä tuli entistä paremmat, sillä nyt tehtiin myös kaiteet. Allin veli ei kuitenkaan piitannut sisarensa ystävyydestä vaan otti kovan hinnan. Äitini taas oli ilmeisesti luullut, että hän olisi saanut ystävyysalennusta. Vahinko, että silloin ei rakennuslalla käytetty tarjoushinnoittelua. Jos äitini olisi jo alussa saanut tiedon tulevista kustannuksista, jälkipuheita ja "katumisia" ei olisi ilmaantunut.

Ystävyys ei pahemmin kolhiintunut, vaikka korjausyllätys tuotti ystävättärien kesken seuraavan sananvaihdon:

Alli: Kyllä sinä nyt saat olla onnellinen, kun talosi portaat on korjattu!
Äitini: Joudun niitä maksamaan kalliimmin kuin olisin ikinä voinut kuvitella. Siinä menee vuodenpalkka. Siitä otettiin kiskurihintaa!

Katri Sarmavuori

Risusavottafilosofiaa

*On poissa hanki ja jää,
taas kerran, on aika viedä
lapiot ja kolat liiteriin ja
aika, taas kerran, tarttua
raivaussahaan ja haravaan.
Lumi luodaan lempeästi
lapiolla, mutta risut ja
ruusut raivataan ja karsitaan
järeämmillä teräkaluilla.
Vanha ruoho raavitaan
maasta rautaharavalla.*

Kuivat risut räsähtävät poikki ja ritisevät iloisesti, kun niitä käristetään roviolla. Halko on iso ja kolho eikä sitä kannata paahtaa kokonaisena, mutta klapeja voi nakella liekkeihin vaikka yhdellä kädellä. Kuinka mainio kieli tämä suomemme onkaan, kun jo äänneasu kertoo, mistä on kulloinkin kyse. Kuusi

on tuuhea, sakea ja karhea ja vaahtera varjostaa ja havisee. Pihlaja on yhtä hyväilevä ilmaus kuin sen samettiset, vastapuhjenneet lehtiruusukkeet ihoa vasten, mutta orapihlaja raapaisee naarmun, jos pääsee yllättämään. Omenapuu tekee pyöreitä omenoita. Peruna on vähän pitkulaisempi ja se ärrä siinä keskellä on se rupi, joita sateisina kesinä perunoihin ilmaantuu.

Tämäkö on muka se aivan mahdoton kieli opeteltavaksi. Mansikka on makea ja mehevä ja siksi sitä lausuttaessakin tulee väkisinkin hymykuopat poskiin, koittakaa vaikka. Karviaista sanottaessa ja syödessä sen karvaisuus vetää oikein korvista, on se niin hapan, ainakin raaka, vihreä karviainen. Entäs sitten raparperi? Miten sitä saattoi lapsena rouskutella

varsikaupalla, vaikei osattu sanoa edes ärrää sortamatta. Ehkäpä juuri siksi?! Kirsikkakin on aika kirpeä, ainakin meidän puutarhassa, koska niitä täytyy maistella ennen kuin rastaat ehtivät ryöväämään koko sadon. Vettä tulee väkisinkin kielelle, kun ajattelee vattua. Toisaalta vanhoja vatun varsia raivatessa naarmuttuvat käsivarret niin, että saat-
taa tulla mieleen jokin toinenkin v-kirjaimella alkava sana...?

No niin, ... Mihinkäs minä taas oikein jäinkään? Mitäs minun pitikään? Ai niin, täytyy viedä tämä kola ja hakea se harava.

Tarja Pihlajisto

Lakaisukone ja roskien kuljetusta Kiinalaisittain

Laku & Oliver

MASA PULKKINEN 2004

Mäkkylän tiekunnan vuosikokous 18.5.04

Mäkkylän tiekunnan tieosakkaat kutsutaan vuosikokoukseen, joka pidetään **tiistaina 18.5.04 alkaen klo 18.30 Mäkkylän koulun ala-asteella, Mäkkylänkuja 3.**

Kokouksessa käsitellään vuosikokoukselle kuuluvat asiat (YksL 64§, 65§).

Hoitokunta ehdottaa, että vuodelta 2004 ei kanneta tiemaksuja eikä kaikille tieosakkaille määrättävää

samansuuruista perusmaksuja (YksL 23§2mom). Vuosikokouksesta laadittava pöytäkirja on nähtävänä Leppävaaran yhteispalvelupisteessä, Leppävaarankatu 9, Kauppakeskus Sello/kirjasto 1.6.04 alkaen.

Mäkkylän tiekunta

M Ahonen, hoitokunnan puheenjohtaja

**MARKKINOI KOTISI
NOPEASTI, LUOTETTAVASTI
JA LAADUKKAASTI!**

Ota yhteys alueellasi asuvaan kiinteistövälittäjään!

ERA Galleria Merja Rautio Lkv (A) p. 040-5600 775

Kansainvälisen kiinteistövälitysketju ERA:n ja Suomen kiinteistövälittäjäliiton jäsenoimisto.

www.erafinland.com

www.etuovi.com

www.asuntoverkko.com

*Tavallista
Parempi
Ruokakauppa*

K K K
SUPERMARKET

YKKÖS
halli

K-YKKÖSHALLI
MYYRMÄKI
LIESITORI 1
P: 530 8550

K K K
SUPERMARKET

WWW.KAUPPAAN
KOTIINKULJETUS
UUTUDET
TARJOUKSET
KAUPAN OSASTOT
PALVELUPISTEET
NEUVONTA
PALAUTE

P L U S S A
K-NETTI.COM
K-RYHMÄ

JAKELUALUEET:

LÄNSI-VANTAA	01600-01760
ITÄ-VANTAA	01200-01530
KLAUKKALA	01800-01820
HELSINKI	00590-00440
ESPOO	02600-02610, -620,-630,-660,-680,-710, -720,-730,-920,-940,-970.
KAUNIAINEN	02700

PIRKKA

WWW.SUPERMARKET.FI

YHTEISTYÖKUMPPANIT

UUTUDET

MYYMÄLÄMME
ON AVOINNA:
ARKISIN 9-21,
LAUANTAISIN 8-18!

Tervetuloa Ykköshallin Netti-kauppaan!

**Avoinna
24 tuntia/vrk**

Ykköshallin Netti-kauppa on avoinna 24 tuntia vuorokaudessa. Näppäile vain www.ykkoshalli.fi ja voit kätevästi tilata tarvitsemasi tuotteet meidän toimittamana, suoraan kotiisi, työpaikallasi tai vaikka työpaikkasi keittiöön. Lisäksi toimitamme päiväkodeille ja vanhusten palvelutaloihin. Lisätietoja myymälässämme antaa Marko Sundell puh: 530 855 35

Anne ja Harri Sihvonon
Kauppiaspari

P L U S S A